

GBD 2007 – Gerlaine Piters-Jansen

Majesteit,

Wè zijn we hier vereerd mee uwes bezoek nouwe Kôneginnedag. D'r zulle wel veul mense naor de stad komme. Ons oma nie, mar die zit de maondaggemiddag zekers te wete mee hil Antoniegarde veur de tillevisie. En dan deur d'n tillefôon naoderhand mee ons moeder mar klasjenere over uwesen outfit. Van 't huujke tot de schuuntjes, alles gaot over taofel.

Over schoene gesproke, dè nuuw marremer op de Mèrt leet d'r nonnie en die keikes die d'r nouw ligge, lôpe nie mèkkelijk mee die smalle hèskes van tegeswoordig. Nou ja, messchien heet uwes wel brejere hakke, want uwes bent van ons moeder d'rre leeftijd. En Máxima van julliejen Alex is d'r nie bij nouw ze 'n platkeind heet, mar waarschuwt Laurentien van jullieje Constantijn mar grust. De die van mijn kwèkte veurige week nog dè ze weer 's vast hong.

Nog proficiat mee Arianekes in ieders geval. Komme de grôtere kleinkeinder wel weer mee? Wè zijn dè toch 'n drüllekes, war. Die hebbe wij hier trouwes ok, kleinkeinder, drie stuks, mar die ziede allenig mee de carneval. De carneval hier, die zouw uwes 's mee moete make. Ik regel wel 'n mooi verwasse kieleke mee lèkker veul èmbleme en 'nne rôôd-wit-gelen das. Dus as uwes d'n haorlak thuis laot, herkent niemand uwes hier. Veur de inwendige Majesteit wordt netuurlijk ok gezûrgd. De eigesgemakte snèrt mee roggebrôôd staot klaor en d'n brandewijn mee suiker ok nog ok nog.

As uwes nouwe maondag vanaf dè botje op de Dieze nouw 'nne keer rêcht in de camera knipôôgt, wit ik zat. Dan leet d'n eerstvolgende carneval de rôôie lôper uit bij ons in de gang.

Hôogachtend houdoe,

William uit D'n Bosch